դամ օուրս (՝!)։ և ի մէջ ուսոց նոցայ հանդիպիլ ած. յանութիւն այ երկիր նոցայ լցցի. ի ժամանակաց երկնից և ի ցաւոց. և յանընդոց (՝!) աղբիւրասցի նոցայ բարիք ի ներքուստ ի ժմկի արդենցն և արեգական փոփոխմանց. ի գումարելոց առ...» (Հավել. Բ. 25)*։ Այստեղ ընդհանրում և հատակոտորը թերթ ընկած լինելու պատճառով։

Մենք դիտմամբ մեջ բերինք այս յերկար վկայութիւնները, վորպեսզի ընթերցողներին իսկական աղբյուրների խոսքերով գաղափար տանք Պռոշեանց տոհմի դեպի Գլաձորի դպրոցը ցուցց տված հովանավորութիւնն ու գլաձորցիների յերախտագիտական վերաբերմունքը դեպի իրենց պատրոնները։

Այստեղ հիշատակված յեղբայրներից համեմատաբար ավելի մանրամասնութիւններ գիտենք Ամիր-Հասանի մասին, վոր իբրև ավագ՝ տոհմի իշխանապետն եր հոր մահվանից հետո, և նշանավոր հանդիսացավ քիչ հետո հիշվելիք Սպիտակավոր Աստվածածնի շինութիւնամբ, բայց վերի վկայութիւններից զատ տեղեկութիւններ ունինք և մյուս յեղբայրների մասին։ Կուքվայ վանքում գրված մի հիշատակարանից, 1332 թվին, գիտենք, վոր մի Վասակ՝ Շահապունյաց ձորի իշխանն եր և հիշատակարանն էլ թվագրված է նրա անունով. «ի յիշխանութիւն նահանգիս մերոյ թոռին Պռոշա զոր ի յազգէն Վարդանանց Վասակա»*։ «Թոռն Պռոշա» արտահայտությունը պետք է հասկանալ ընդհանուր՝ այսինքն Պռոշի սերունդի մտքով. հայտնի չի, վոր Պռոշը Վասակ անունով թոռ չի ունեցել. նրա միակ թոռը Եաչին եր, վորի զավակներն են վերոհիշյալ չորս յեղբայրները։ Այս Վասակը չի կարող նաև Ամիր-Հասան Բ.-ի վորդին լինել, վորովհետև 1332 թվին վերջինս այնքան յերիտասարդ եր, վոր իշխանության վորևե գավառի կառավարիչ վորդի ունենալ կարող չեր։ Եաչին, գիտենք, ծնվել է ԺԳ. դարու յոթանասնական թվականների սկզբին և ամուսնացել է դարավերջի տասնամյակին. 1317 թվին յերբ մեռավ նա, Ամիր-Հասան Բ.-ը կարող եր միայն անչափահաս պատանի լինել և իրոք, մենք տեսանք, վոր № 734 Ձ-ի պատարիկի մեջ «մանկագոյն իշխանն մեր» է կոչված, յեթե ընդունելու լինինք նույն իսկ, վոր այդ պատարիկը ծագում է նորա իշխանության առաջին տարիներից։ Մենք կտեսնենք նաև՝ վոր ՉՀ=1321 թվին շինված Սպիտակավոր Աստվածածնի պատի վերա գտնվում է Ամիր-Հասան Բ.-ի քանդակված պատկերը բոլորովին յերիտասարդական հասակում։ Ապա, ուրեմն, Կուքվա վանքի հիշատակարանի Վասակը վոչ այլ վոք է, բայց յեթե Եաչոյի վորդիների շարքում հիշված Վասակը կամ Առաքել Հաղբատեցու «քաջ և արի հոլովն Վասակ»։

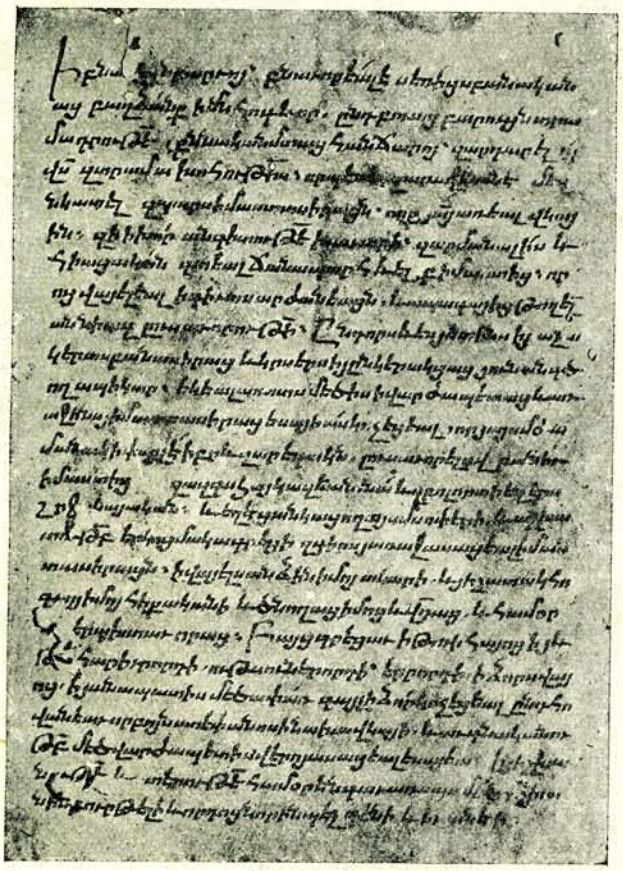

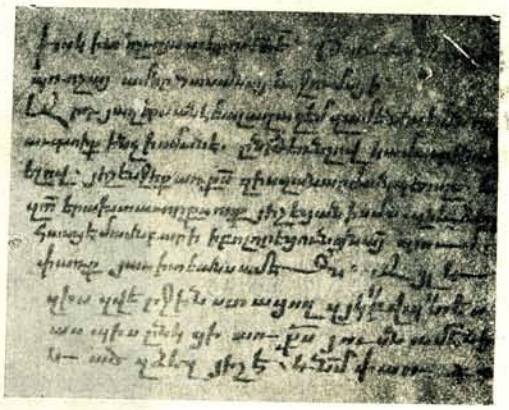

Ցունաց գրչի հիշատակարան. Հավել. Բ. 26. **Պատկեր 90—91.**

Ամիր-Հասանի և Զումայի հիշատակությունն ունինք Գլաձորի դպրոցի Հունան գրչի կողմից ևս 1334 թվին. «ի յիշխանութիւն և տէրութիւն համօրէն գաւառացս մեծ իշխանին Բուրթէլի և որդոց նորին Պէշգենի և Իւանէի, իսկ ի տեղւոյս տէրութիւն թոռանց մեծին Պռոշա Ամիր-Հասանա և Զումայի»**։ Այստեղ

* Մատենադարանում աշխատելիս այս հատվածի վերա մեր ուշադրությունը դարձրեց հ. Ներսես Ակինյան։ Փակագծի մեջ առնվածները մենք ենք լրացնում. բազմակետերով նշանակված մասերը ցեցակեր։

* Ալիշան. Սիսական. 487։

** Յակոբ Թոփճեան. Ցուց. Ձեռ. Դաղյան Խաչիկ վարդապետի. Բ. 30. (Պատկ. 90—91. Հավել. Բ. 26)։